

System konstrukčních desek

 Ing. Pavel Hutýra

Užívání a obývání vlhkých prostor postrádá komfort a pro lidský organismus je škodlivé. Vlivem chybějící nebo poškozené hydroizolace může mít voda korozivní vliv na stavební konstrukce. Velmi častým projevem nadměrné vlhkosti zdiva jsou vlhkostní mapy, výkvěty solí a plísní.

Na nízké provlhnutí (cca 6 %) by mělo postačit využití nepřímých metod sanací. Většinou jde o metody založené na odvádění vlhkosti z konstrukce stavby přirozeným nebo nuceným větráním. K intenzivnějšímu vysušování obvodového zdiva dochází tehdy, uloží-li se do šterkopískového polštáře, vytvořeného při vnější straně základové konstrukce, drenážní trubky s přívodem vzduchu a odvodem vodní pá-

ry přes sokl fasády. Zde, čím dál častěji, nachází uplatnění systém Konstrukčních desek. Technologický postup vytvoření takového soklu je velmi jednoduchý (obr. 1): po odstranění vlhké omítky ze stěny je nutné vyčistit i maltové spáry do hloubky cca 20 mm. Na stěnu se připevní rošt z pozinkovaných SDK profilů, na ně se mechanicky upevní Konstrukční desky o tl. 20 mm, provede se armování všech spojů desek a osazení větracích mřížek.

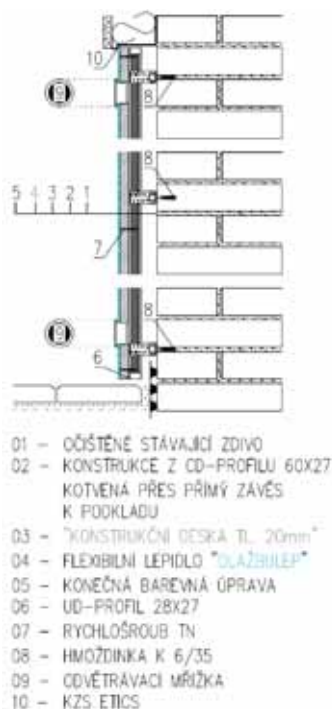
Střední provlhnutí (8 až 15 %) a vysoký stupeň nasáknutí (25 %) vyžaduje zásah do konstrukcí jednou z přímých metod sanací. Unikátním řešením je jednoduché a rychlé vytvoření hydroizolační clony, k jejíž aplikaci stačí pouze vrtací kladivo a mrazák.

rických staveb, u stávajících fungujících nebo nových fasád. Po dokončení práce stačí otvory vyplnit hydroizolační maltou.

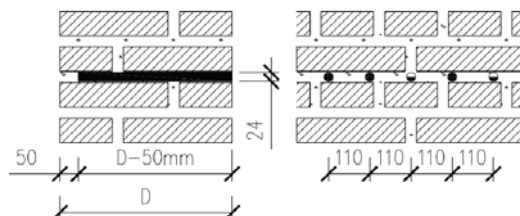
Doba vysušení ošetřené zdi je závislá na její tloušťce, nasákavosti zdíciho materiálu, na teplotě a intenzitě větrání. Výsledky jsou patrné obvykle za 2-5 týdnů. Jinou možností řešení vlhkosti ve zdivu, které nahradilo metodu našich předků, používajících pánve se žhnoucím uhlím, je použití vysoušečů. Těmi mohou být například infralampy nebo topná tělesa na elektrický proud. Neposlední možností je využití odvlhčovačů, které odstraňují vzdušnou vlhkost ze vzduchu kondenzací.

Pro finalizaci povrchu se navrhuje sanační omítky zpravidla jako doplňující technologie při provádění dodatečných vodorovných a svislých izolací zdiva proti zemní vlhkosti.

Ekonomickou a vysoce funkční alternativou je pro odstranění negativních projevů vlhkosti ve stavební konstrukci i zdivu sanační koncentrát (obr. 3). Jedná se o směs provzdušňujících, hydrofobizačních a zpevňujících přísad, které po smíchání s jádrovou nebo štukovou omítkou zajišťují přirozené difúzní

Obr. 1 – Technický postup vytvoření soklu fasády

Obr. 2 - Rozteče vrtání

Do vyvrtaných a důkladně vyčištěných otvorů ve vlhkém zdivu postačí opakovaně vložit (celkem 3-4 krát) zmrazené válcové patrony vodného roztoku silikonátu, které po odtání pronikají do pórů zdiva a maltových spár, čímž vytváří nepropustnou bariéru proti vzlínající vlhkosti. Vrtání probíhá v rozteči 110 mm a průměru min. 24 mm, hloubka vrtaných otvorů by měla končit 50 mm od opačného povrchu vrtané zdi (obr. 2). K navrtávání z interiéru se přistupuje v případě státních památek, zejména u histo-

odvlhčení zdiva. Dlouhodobě zabraňují výskytu solných výkvětů a svými difúzními vlastnostmi (vodoodpudivost, nenasákavost) umožňují odpařování vlhkosti ze zdiva – obdobně jako u sanačních omítek. ■

Obr. 3 - Sanační koncentrát